

**ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені
академіка Степана Дем'янчука»
факультет журналістики
кафедра соціальних комунікацій**

ЗАТВЕРДЖЕНО

на засіданні Вченої ради ПВНЗ «МЕГУ імені
академіка Степана Дем'янчука»,
протокол № _____ від _____ 20__ р.
проф. Дем'янчук В.А.

**ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ДЛЯ ВСТУПУ НА
НАВЧАННЯ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ СТУПЕНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ
«БАКАЛАВР» У ГАЛУЗІ ЗНАНЬ 06 «ЖУРНАЛІСТИКА»
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 061 «ЖУРНАЛІСТИКА»
ОСВІТНЯ ПРОГРАМА «ЖУРНАЛІСТИКА»**

Затверджено на засіданні кафедри соціальних комунікацій факультету журналістики Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука Протокол № 6 від 18.02. 2021 зав. каф. СК к.н. із соц. ком., доц Золяк В.В.	Затверджено на засіданні навчально-методичної комісії факультету журналістики Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука Протокол №7 від 19.03. 2021 голова НМК факультету к.н. із соц. ком., доц Золяк В.В.
--	---

Програма вступного випробування для вступу на навчання для здобуття ступеня магістра за спеціальністю 061 «Журналістика»

Програма вступного випробування для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавр за спеціальністю 061 «Журналістика»

Пояснювальна записка

Головним завданням комплексного екзамену з «Журналістики» є перевірка якості професійної та практичної підготовки абітурієнтів.

Програма іспиту складена з урахуванням вимог, які повинні бути поставлені студенту на вступному екзамені, щоб виявити, наскільки різнобічними і глибокими є його володіння загальними та фаховими компетенціями, теоретичними знаннями.

Оцінювання відповідей абітурієнтів здійснюється відповідно до вимог та критеріїв оцінювання знань.

Вимоги до знань та умінь абітурієнтів з циклів загальної та професійної підготовки:

Студент повинен знати, як:

- працювати з науковою, навчально-методичною літературою, узагальнювати, використовувати напрацьований матеріал у практичній діяльності;
- застосувати прийоми активізації пізнавальної діяльності суб'єктів навчально-виховного процесу;
- формувати національну культуру, свідомість, забезпечувати їхнє духовне зростання та орієнтацію на загальнолюдські цінності;
- знати основні журналістичкознавчі поняття, терміни, положення;
- знати закони функціонування інформаційної сфери.

Абітурієнт повинен уміти:

- володіти методологічними та теоретичними знаннями: аналізувати, оцінювати, порівнювати альтернативи, що стосуються проблеми журналістики;
- передбачати можливі труднощі, що можуть виникати у процесі подачі та споживання інформації;
- співвідносити загальну мету інформаційної діяльності з можливостями слухацької аудиторії;
- грамотно працювати з інформацією (уміти збирати необхідні для рішення певної проблеми факти, аналізувати їх, висувати гіпотези розв'язання проблем, робити необхідні узагальнення, зіставлення з аналогічними або альтернативними варіантами рішення);
- бути комунікабельними, контактними в різних соціальних групах, уміти працювати спільно в різних галузях, у різних ситуаціях, запобігаючи або виходячи з будь-яких конфліктних ситуацій;
- самостійно працювати над розвитком власної моральності, інтелекту, культурного рівня.

При оцінюванні відповідей на іспиті екзаменатори користуються такими вимогами та критеріями:

- більше ніж 100 балів, отримує абітурієнт, що показав всебічне, систематичне та глибоке знання навчально-програмного матеріалу, вміння вільно виконувати завдання передбачені програмою, що засвоїв основну та знайомий з додатковою літературою, яка рекомендована програмою. Як правило, оцінка 100 і більше балів отримують:
- абітурієнти, що засвоїли взаємозв'язок основних понять в їх значенні для набуття професії, що проявили творчі здібності в розумінні, викладанні та використуванні навчально-програмного матеріалу;
- абітурієнт, що показав повне знання учбово-програмного матеріалу, успішно виконав передбачені в програмі завдання та засвоїв літературу, яка рекомендована програмою. Як правило, оцінка "добре" ставиться абітурієнтам, що показали систематичний характер знань по спеціальності та спроможним до їх самостійного поповнення та оновлення в ході подальшої професійної самоосвіти;
- абітурієнт, що показав знання основного навчально-програмного матеріалу в обсязі, необхідному для роботи за фахом, що успішно виконує завдання передбачені програмою, знайомий з основною літературою, яка рекомендована програмою.
- абітурієнти, що припустилися помилки у відповіді на екзамені та при виконанні екзаменаційних завдань, але володіють необхідними знаннями для їх усунення;

Менше 100 балів отримує абітурієнт, що показав пробіли в знаннях основного учбово-програмного матеріалу, що припустився помилок у виконанні передбачених програмою завдань. Як правило, менше 100 балів отримують студенти, що не можуть приступити до професійної діяльності по закінченню університету без додаткових занять.

Розділ І. Основи медіавиробництва

Особливості роботи журналіста. Особливості журналістського матеріалу. Журналістика як документальна діяльність. Законодавчі основи діяльності ЗМІ. Специфічні ознаки журналістського твору. Актуальність як одна із основних властивостей сучасної журналістики. Оперативність як наріжний камінь журналістської діяльності. Політична гострота журналістики. Практична спрямованість журналістських виступів. Процес впливу журналістського твору на аудиторію. Циклічність тем і проблем у журналістиці. Головні потоки журналістської інформації. Творчість – основна складова журналістики. Розуміння та тлумачення терміну «Творчість». Психологічний аспект людської творчості. Особливості масово – комунікативної творчості. Творчий процес та його стадії. Творчий процес у журналістиці. Творча особистість журналіста. Якості творчої особистості в журналістиці. Обізнаність як риса творчого журналіста. Природа, види і призначення факту в журналістському творі. Наукові та повсякденні факти. Оцінка факту в журналістському творі. Факт і образ у журналістському творі. Процес типізації в журналістській діяльності.

Трактування поняття інформація провідними науковцями. Основні критерії інформативності. Проблема семантичної адекватності. Основне завдання масової інформації. Канали масової комунікації. Порівняльний аналіз понять масова та соціальна інформація. Основні теорії поняття функціонування інформації у суспільстві. Структура журналістського твору. Етапи написання журналістського матеріалу. Заголовок як елемент журналістського матеріалу. Жанрова палітра журналістики. Інформаційні жанри. Аналітичні жанри. Художньо-публіцистичні жанри

Рекомендована література:

Базова

1. Волощак, Марія. Правильно – неправильно / Довідник з українського слововживання [Текст] / Марія Волощак. – К.: Просвіта – Українська видавнича спілка, 2018.
2. Глушко, Олександр. Журналістське розслідування: історія, теорія, практика : Підручник [Текст] / Олександр Глушко. – К.: Арістей, 2016.
3. Дзюба, Іван. Бо то не просто мова, звуки... / Передмова Віталія Карпенка [Текст] / Іван Дзюба. – К.: Радянський письменник, 2020.
4. Дмитровський, З.Є. Термінологія зображальних засобів масової комунікації [Текст] / З. Є Дмитровський. – Львів, 2014.
5. Жадько, Віктор. Основи журналістики та редакційно-видавничої справи [Текст] / Віктор Жадько. – К., 2015.
6. Здоровега, Володимир. Теорія і методика журналістської творчості : Підручник [Текст] / Володимир Здоровега. – Львів: Паїс, 2014.
7. Капелюшний, А.О. Практичний посібник-довідник журналіста. Редагування в ЗМІ: аналіз і перевірка фактичного матеріалу [Текст] / А. О. Капелюшний. – Львів: ПАІС, 2014.
8. Карпенко, Віталій. Поодинокі – вмирають, виживають – гуртом [Текст] / Віталій Карпенко. – К.: Газета «Вечірній Київ», 2016.
9. Карпенко, Віталій. Як повернути манкурту пам'ять?.. [Текст] / Віталій Карпенко. – К.: Газета «Вечірній Київ», 2017.
10. Кулеба, Владимир. Путешествие в застой и обратно [Текст]. – К.: Редакция газеты «Независимость», 2016.
11. Мас-медіа у термінах і визначеннях [Текст] / Укладач Ю. В. Бондар. – К., 2008.
12. Партико З. В. Теорія масової інформації та комунікації: Навчальний посібник. – Львів: Афіша, 2018. – 292 с
13. Пономарів, Олександр. Культура слова: мовностилістичні поради [Текст] / Олександр Пономарів. – К.: Либідь, 2012.
14. Слів наших джерело / Київські журналісти про себе, про свою професію, про зустрічі з героями своїх матеріалів. // Упорядник І.Заседа / [Текст]. – К.: КМЦ «Поезія», 2012.

15. Українське законодавство: Засоби масової інформації/ ред.-упорядники: Т. Котюжинська, Л. Панкратова.- Київ: IREX У-Медіа, 2014. – 368 с.
16. Яцимірська, Марія. Культура фахової мови журналіста : Підручник [Текст] / Марія Яцимірська. – Львів: ПАІС, 2014.

Розділ II. Фахова підготовка. Теорія і методика журналістської творчості

Здібності й талант журналіста: шляхи їх формування та розвитку. Характеристика оперативності як складової журналістської майстерності. Характеристика актуальності як складової журналістської майстерності. Характеристика компетентності як складової журналістської майстерності. Характеристика переконливості як складової журналістської майстерності. Характеристика цікавості як складової журналістської майстерності. Характеристика стислості як складової журналістської майстерності. Індивідуальна та колективна журналістська майстерність. Сучасні досягнення і проблеми практики журналістики. Дайте оцінку публіцистиці, як виду творчості й одному з потоків журналістської інформації. Типи узагальнень у публіцистиці. Публіцистика як метод взаємодії журналіста із суспільством. Публіцистика і мислення. Види мислення. Від чого залежить вибір методу відтворення у публіцистиці. Ефективність впливу публіцистики на аудиторію.

Об'єктивність, повнота і масштабність публіцистичного аналізу. Особливості природи публіцистичного образу. Цікавість у журналістиці як психологічний феномен. Характеристика загальних та специфічних проявів цікавості у журналістиці. Журналістське розуміння інформації. Журналістське розуміння якості інформації. Способи забезпечення цікавості інформації. Вибір методу відображення як складова журналістської майстерності. Залежність журналістського методу відображення від об'єкта. Продуктивність процесу мислення при сприйманні журналістських текстів. Специфіка відтворення мислення (розвитку і подачі думки) у журналістиці. Об'єктивні та суб'єктивні причини сучасного рівня ефективності журналістики. Сумнів як складова пошуку інформаційної істини. Психологічні особливості майстерності репортера. Психологічні особливості майстерності аналітика. Психологічні

особливості майстерності публіциста. Психологічні способи зацікавлення аудиторії мас-медіа. Психолінгвістичні прийоми маніпулювання суспільною свідомістю через ЗМІ. Характеристика психологічних факторів, які формують імідж журналіста. Образність як психологічний ресурс публіцистики. Жанр як форма інформаційного методу відображення дійсності. Причини модифікації жанрів. Методологія публіцистичного аналізу. Проблема нейтральності публіцистичного аналізу. Масштабність і повнота журналістського аналізу. Особливості жанрової структури сучасної української преси та їх причини. Сучасні тенденції розвитку жанрів української журналістики. Завдання і принципи побудови хронікальної замітки. Призначення інтерв'ю як жанру. Види інтерв'ю як жанру. Принципи

побудови інформаційного тексту. Принципи проведення інтерв'ю. Методика роботи над аналітичною кореспонденцією Відмінності між кореспонденцією і статтею як жанрами. Стаття як жанрова форма аналітичного відтворення дійсності. Методика та особливості проведення журналістського розслідування. Методика огляду у сучасних ЗМІ. Рецензія та її різновиди. Методика роботи над рецензією. Коментар, тлумачення, інтерпретація у журналістиці. Функції нарисового відтворення дійсності. Сучасний стан нарисової публіцистики. Методика роботи над нарисом. Жанрові та тематичні особливості сучасної сатири. Перспективи сатиричного методу відтворення у ЗМІ. Методика роботи над фейлетоном. Фейлетон як жанрова форма сатиричного відображення дійсності.

Рекомендована література:

Базова

1. Глушко, Олександр. Журналістське розслідування: історія, теорія, практика : Підручник [Текст] / Олександр Глушко. – К.: Арістей, 2016.
2. Дзюба, Іван. Бо то не просто мова, звуки... / Передмова Віталія Карпенка [Текст] / Іван Дзюба. – К.: Радянський письменник, 2020.
3. Дмитровський, З.Є. Термінологія зображальних засобів масової комунікації [Текст] / З. Є Дмитровський. – Львів, 2014.
4. Жадько, Віктор. Основи журналістики та редакційно-видавничої справи [Текст] / Віктор Жадько. – К., 2015.
5. Здоровега, Володимир. Теорія і методика журналістської творчості : Підручник [Текст] / Володимир Здоровега. – Львів: Паїс, 2014.
6. Капелюшний, А.О. Практичний посібник-довідник журналіста. Редагування в ЗМІ: аналіз і перевірка фактичного матеріалу [Текст] / А. О. Капелюшний. – Львів: ПАІС, 2014.
7. Карпенко, Віталій. Поодинокі – вмирають, виживають – гуртом [Текст] / Віталій Карпенко. – К.: Газета «Вечірній Київ», 2016.
8. Карпенко, Віталій. Як повернути манкурту пам'ять?.. [Текст] / Віталій Карпенко. – К.: Газета «Вечірній Київ», 2017.
9. Кулеба, Владимир. Путешествие в застой и обратно [Текст]. – К.: Редакция газеты «Независимость», 2016.
10. Мас-медіа у термінах і визначеннях [Текст] / Укладач Ю. В. Бондар. – К., 2018.
11. Партико З. В. Теорія масової інформації та комунікації: Навчальний посібник. – Львів: Афіша, 2018. – 292 с
12. Пономарів, Олександр. Культура слова: мовностилістичні поради [Текст] / Олександр Пономарів. – К.: Либідь, 2012.
13. Слів наших джерело / Київські журналісти про себе, про свою професію, про зустрічі з героями своїх матеріалів. // Упорядник І.Заседа / [Текст]. – К.: КМЦ «Поезія», 2012.
14. Українське законодавство: Засоби масової інформації/ ред.-упорядники: Т. Котюжинська, Л. Панкратова.- Київ: IREX У-Медіа, 2014. – 368 с.

15. Яцимірська, Марія. Культура фахової мови журналіста : Підручник [Текст] / Марія Яцимірська. – Львів: ПАІС, 2014.

Розділ III. Теорія МК

Етимологія і значення поняття «комунікація». Ознаки успішного спілкування. Елементи процесу комунікації. Загальна характеристика критеріїв класифікації комунікативного процесу. Діалогічна та монологічна структура комунікативного процесу. Види адресантів. Визначте зміст понять «потенційний та реальний адресанти». Визначте зміст понять «індивідуальний, груповий та інституціональний адресанти». Визначте аспекти комунікативного процесу. Роль шумів у процесі комунікації. Дайте визначення комунікації у вузькому і широкому сенсі. Визначте зміст «мас-медіа». Аргументуйте тотожність понять «комунікація» та «спілкування». Визначте головне завдання процесу комунікації. Типологія комунікації: 1) за критерієм коду; 2) за критерієм дистанції; 3) за культурологічним критерієм; Види монологу. Вербальна і невербальна комунікація. Особливості вербальної комунікації. Особливості невербальної комунікації. Перформенська, міфологічна і художня комунікація. Дайте визначення поняттю «Масова Комунікація». Групова комунікація. Міжособистісна комунікація. Імперсональна комунікація. Інституціональна комунікація. Визначте зміст поняття «міфологізований колегіальний комунікатор». Назвіть функції МК за Лассвелом. Функції МК у тоталітарному та демократичному суспільствах. Загальна характеристика класифікацій функцій МК. Назвіть три основні етапи розвитку комунікації. Віртуальна комунікація. Визначте зміст понять «ефективність» та «дієвість». Назвіть закон ефективного функціонування ЗМК. Типологія масовокомунікаційних ефектів. Види ефектів у масовій комунікації. Об'єктивні та суб'єктивні комунікативні бар'єри в МК. Визначте причини виникнення та шляхи розв'язання конфлікту в процесі МК. Назвіть фази розв'язання конфлікту. Назвіть та охарактеризуйте людські фактори та їх роль у процесі МК. Роль інструментально-технологічного фактору у процесі МК. Визначте вплив ситуативних факторів на процес МК. Назвіть і коротко охарактеризуйте природні канали СЗМК. Назвіть і коротко охарактеризуйте технічні канали СЗМК. Загальна характеристика типології медій. Дайте визначення поняттю «професійна комунікація». Журналістська комунікація. Рекламна комунікація. PR-комунікація. Агітаційна комунікація. Пропагандистська комунікація. Поняття «маси» та «еліти». Риси масового суспільства. Назвіть фази комунікативного процесу. Моделі комунікації як трансмісії.

Рекомендована література:

Базова

1. Владіміров В. М. Проблема розуміння інформації в журналістиці : автореф. дис. на здобування наук. ступеня д-ра філол. Наук : спец. 10.01.08 / В. М. Владіміров. — К. : Київський національний ун-т ім. Т. Шевченка; Інститут журналістики, 2013. – 30с.

2. Демченко В. Проблема свободи вибору в сучасній глобальній медіа культурі / В. Демченко // Українська журналістика: умови формування та перспективи розвитку: Зб. наукових праць. – Черкаси : Черкаський національний університет ім. Б.Хмельницького, 2007. – С. 316 – 319.
3. Зражевська Н. І. Масова комунікація і культура / Н. І. Зражевська. – Черкаси : Брама – Україна, 2006. – С. 38 – 39.
4. Іванов В. Ф. Поняття “інформація” у різних науках / В. Ф. Іванов // Наукові записки Інституту журналістики / КНУ ім. Т.Шевченка. – К., 2000. – Т. 1. – С. 71 – 75.
5. Квіт С. Масові комунікації : [підруч. для студ. вищ. навч. закл.] / Сергій Квіт ; [наук. ред. Королько В. Г.]; Нац. ун-т «Києво-Могилянська акад.» — К. : Києво-Могилянська академія, 2008. — 206 с.: іл., табл..
6. Кузнецова О. Д. Основи масової комунікації / О. Д. Кузнецова. – Л. : ЛДУ ім. І.Франка, 1996. – С. 72.
7. Лернатович В. Конвергенція друкованих ЗМІ України і Росії у площині національної ідеї (наукова гіпотеза) ? / В. Лернатович // Українська періодика: історія і сучасність: Доп. та повідомл. III Всеукр. наук.-теорет. конф. / ЛНБ ім. В. Стефаника. НДЦ періодики. – Львів : 2002. – С. 437 – 440.
8. Лизанчук В. Якими цінностями ЗМІ насичують інформацію? / В. Лизанчук // Українська періодика: історія і сучасність: Доп. та повідомл. III Всеукр. наук.-теорет. конф. / ЛНБ ім. В. Стефаника. НДЦ періодики, – Львів : 2008. – С. 48 – 52.
9. Мелешенко О. К. Інформація, інформаційний: Словник / Мелешенко О. К., Чічановський А. А., Шкляр В. І. / КНУ ім. Т. Шевченка. Інститут журналістики. – Київ : Грамота, 2007.
10. Партико З. В. Нормативний аспект і автоматизація редагування / З. В. Парико. – Київ: Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Ін-т журналістики, 2004. — 265 с.: іл..
11. Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння / Борис Потятиник. – Львів : ПАІС, 2004. — 310 с. — (МедіаКритика).
12. Різун В. Маси : тексти лекцій. / В. В.Різун. — К. : Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 2003. — 116 с.
13. Різун В. Системи масової комунікації / В. Різун // Наукові записки Інституту журналістики / КНУ ім. Т.Шевченка. – К., 2001. – Том 3. – С. 22 – 30.
14. Фінклер Ю. Кримінальне читиво, або Друковані медіа України як ВДНГ / Ю. Фінклер // Друкарство. – 2006. – № 2. – С. 21 – 23.
15. Холод О. Зв'язок психолінгвістичного інструментарію ЗМІ з технологіями маркетингової комунікації при імідуванні політиків [Електронний ресурс] / О. Холод // <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1414>
16. Мелешенко О. К. Інформація, інформаційний: Словник / Мелешенко О. К., Чічановський А. А., Шкляр В. І. / КНУ ім. Т. Шевченка. Інститут журналістики. – Київ : Грамота, 2007.

Розділ IV. Історія журналістики

Зародження журналістики на Україні. Початки української преси на східноукраїнських землях. Альманаховий період української журналістики. Преса на східноукраїнських землях (1850-60-ті рр.). Літературно-науковий вісник і газета “Діло”. Дитячі і молодіжні видання. Жіночі імена в історії української журналістики. Москвофільська преса. Періодизація розвитку української журналістики у XIX ст. Особливості становлення національної преси у Східній Україні. Особливості становлення національної преси у Західній Україні. Порівняльна характеристика умов та обставин появи національної журналістики на Східній та Західній Україні. Цензурні закони й укази, політичні та адміністративні заборони української преси в Російській імперії. Валуєвський циркуляр 1863 р. Емський указ 1876 р. Провідні видання в історії національної преси: їх консолідуюча роль і всеукраїнське значення. Характеристика періодичних видань на території України в період становлення (перша половина XIX ст.). Суспільно-політична програма журналу „Основа” (1861–1862). Настанови Кирило-Мефодіївського братства для розвитку громадської думки. Публіцистика Т. Шевченка. Діяльність Київської громади. „Киевский телеграф” (1859–1876) – перше приватне видання на Східній Україні. Публіцистична діяльність М. Драгоманова. Українська преса періоду Другої світової війни (1939р.), (1941-45 р.р.). Тоталітарна преса (1945- 1990 р.р.). Попередники преси у Стародавній Греції. Софістика й ораторське мистецтво. Епоха еллінізму. Ораторство Стародавнього Риму. Цицерон. Письмові канали передачі інформації у Стародавньому Римі. Створення офіційної газети. Політична публіцистика Юлія Цезаря. Публіцистика Сенеки. Виникнення християнства. Публіцистика апостола Павла. Проповідь - особливий вид усної публіцистики. Аврелій Августин. Проповідники Середньовіччя. Розвиток писемної публіцистики у Середньовіччі. Перші університети Європи. Інститут цензури у Стародавньому Римі. Існування цензури у Середньовіччі. Інквізиція. Й. Гутенберг. Книгодрукування у Німеччині. Передвісники періодичних видань: рукописні газети Італії, Німеччини, Англії, Франції, Росії. Антицерковна та політична публіцистика Західної Європи 15-16 ст. П’єтро Аретіно – провідний політичний публіцист Європи. Публіцистика Епохи Реформації. Мартін Лютер. Еразм Роттердамський «Похвала Глупоті», «Домашні бесіди». Перші друковані газети. Преса Німеччини 17 ст. Преса Голландії та Англії 17 ст. Преса Франції. Теофраст Рендо. Англійська концепція свободи слова. Політична публіцистика у Великобританії 17 століття часів Великої революції. Мільтон «Ареопагітика». Своєрідність Просвітництва у Франції. Діяльність Енциклопедистів. Журнали Мариво і Прево. Просвітницька діяльність Монтеск’є. Публіцистика Вольтера. Діяльність Д. Дідро. Особливості просвітницької журналістики в Англії. Журналістська й публіцистична діяльність Дефо. Публіцистика Свіфта. Журнали Едісона та Стіля. Реформи Петра I та їх вплив на культурний розвиток Росії. Перша газета Росії – «Ведомости». «Санкт-Петербургские ведомости». Журналістська діяльність М. Ломоносова. Світова журналістика у 19 столітті. Загальні тенденції.

Технологічний комунікаційний прогрес. Поява телеграфу, телефону. Поділ преси на масову та якісну. Реклама – невід’ємна складова друкованих ЗМІ. Поява інформаційних агентств. Преса громадянської війни у США. Феномен «пенні прес». «Нью Йорк Таймс» - зародження «четвертої» влади. Реклама – невід’ємна складова друкованих ЗМІ. Поява інформаційних агентств. Преса Великої Французької Революції. Наполеон. Періодика періоду реставрації. Зародження масової преси. Англійська преса в умовах боротьби за скасування “податків на знання” (1800 – 1861 рр.). Газета “Таймс” у ХІХ столітті. “Рейтер”. Поява якісної та масової преси. Преса Німеччини 19 століття. Світова журналістика у 20 столітті. Основні тенденції. Розвиток радіомовлення. Епоха телебачення. Журналістика США. Журналістика країн Західної Європи. Журналістика Східноєвропейських країн. Журналістика Росії. Журналістика країн Азії.

Рекомендована література:

Базова

1. Глушко, Олександр. Журналістське розслідування: історія, теорія, практика : Підручник [Текст] / Олександр Глушко. – К.: Арістей, 2016.
2. Дзюба, Іван. Бо то не просто мова, звуки... / Передмова Віталія Карпенка [Текст] / Іван Дзюба. – К.: Радянський письменник, 2010.
3. Дмитровський, З.Є. Термінологія зображальних засобів масової комунікації [Текст] / З. Є Дмитровський. – Львів, 2014.
4. Жадько, Віктор. Основи журналістики та редакційно-видавничої справи [Текст] / Віктор Жадько. – К., 2015.
5. Здоровега, Володимир. Теорія і методика журналістської творчості : Підручник [Текст] / Володимир Здоровега. – Львів: Паїс, 2014.
6. Капелюшний, А.О. Практичний посібник-довідник журналіста. Редагування в ЗМІ: аналіз і перевірка фактичного матеріалу [Текст] / А. О. Капелюшний. – Львів: ПАІС, 2014.
7. Карпенко, Віталій. Як повернути манкурту пам’ять?.. [Текст] / Віталій Карпенко. – К.: Газета «Вечірній Київ», 2017.
8. Кулеба, Владимир. Путешествие в застой и обратно [Текст]. – К.: Редакция газеты «Независимость», 2016.
9. Мас-медіа у термінах і визначеннях [Текст] / Укладач Ю. В. Бондар. – К., 2018.
10. Михайлин І. Історія української журналістики. Період становлення: від журналістики в Україні до української журналістики. Підручник для вищої школи .-3-тє вид., доп. і перероб.-Х.:Прапор,2015 .-320с.
11. Різун В. В. Нарис з історії та теорії українського журналістикознавства : моногр. / Володимир Різун, Тетяна Трачук / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. — К. : Б. в., 2015. — 232 с.
12. Слів наших джерело / Київські журналісти про себе, про свою професію, про зустрічі з героями своїх матеріалів. // Упорядник І.Засєда / [Текст]. – К.: КМЦ «Поезія», 2012.

13. Українське законодавство: Засоби масової інформації/ ред.-упорядники: Т. Котюжинська, Л. Панкратова.- Київ: IREX У-Медіа, 2014. – 368 с.

Інформаційні ресурси

1. <http://pidruchniki.ws/#>
2. <http://journ.univ.kiev.ua/HLJ/istoriya.html><http://journ.univ.kiev.ua/HLJ/istoriya.html>
3. <http://osvita.ua/vnz/reports/journalism/25071/>
4. <http://www.franko.lviv.ua/faculty/jur/Internet/zmist.htm>
5. <http://ucu.edu.ua/media/2101/>
6. http://mediazakarp.at.ua/publ/bibl/metod_lit/istorija_ukrajinskoji_zhurnalisti_ki/35-1-0-69
7. http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/vkhnu/Soc_kom/2010_903/content/mykhajlyn_1.pdf

Критерії оцінювання вступного іспиту

Оцінка виконання завдань вступного випробування здійснюють члени фахової екзаменаційної комісії на основі встановлених правил, принципів, критеріїв, системи і шкали оцінювання.

Об'єктом оцінювання якості підготовки вступника є сукупність знань, умінь і навичок, набутої системи компетентностей молодшого бакалавра з журналістики, відтворених у процесі виконання тестових завдань.

Оцінювання рівня якості підготовки вступника здійснюється членами фахової екзаменаційної комісії на основі принципів об'єктивності, індивідуальності, комплексності та компетентнісного підходу з урахуванням набутої системи універсальних і спеціальних професійних компетентностей, які відображають результати навчання (компетентності).

Результати оцінювання рівня якості підготовки вступника повинні довести, що він(вона):

- має концептуальні знання, здобуті у процесі навчання та практичної діяльності, включаючи основи знань сучасних досягнень науки у сфері професійної діяльності;
- вміє розв'язувати складні та непередбачувані завдання і проблеми з предмета професійної діяльності, що вимагає самостійного збирання та інтерпретації інформації, вибір методів та засобів вирішення, застосування інноваційних підходів.

Оцінювання виконаних завдань фахового вступного випробування проводиться відповідно до прийнятого порядку за двохсотбальною системою. Підсумкова оцінка складається із суми балів за виконання тестових завдань. Розподіл балів за правильні відповіді на тестові запитання наведено в таблиці/

Абітурієнти, що набрали менше ніж 100 балів до конкурсного відбору не допускаються.

Розподіл балів за правильні відповіді на тестові запитання

Кількість правильних відповідей на тестові завдання	Кількість балів
0	0
1	6
2	13
3	19
4	26
5	33
6	39
7	46
8	53
9	59
10	66
11	72
12	79
13	86
14	93
15	100
16	106
17	113
18	120
19	126
20	133
21	140
22	146
23	153
24	160
25	166
26	173
27	180
28	186
29	193
30	200